

[Gerda Mundt.]

mener vi ikke, vi kan gaa med til de foreslaaede Bestemmelser.

Hvad Epileptikerne angaar, har vi forhandlet med Ministeren om at faa ændret Ordet „Anfald“ til „Krampeanfald“, og Resultatet er blevet, at der i Betænkningen er kommet en Bemærkning om, at i den medicinske Terminologi vil man ved Ordet Anfald kun tænke paa Krampeanfald, men jeg havde alligevel foretrukket, at det havde staaet i Loven, thi Loven skal jo ikke alene læses af Læger og sagkyndige, men ogsaa af Befolkningen.

Hvad den aands svage angaar, forekommer det mig, at Lovforslaget bryder med den Praksis, vi hidtil har haft. Det er jo en svær Lod at være aands svag, ligesom det er svært for Forældre at have et aands svagt Barn, men det at være aands svag er jo ikke noget i Retning af en Forbrydelse, og jeg mener ganske bestemt, at naar vi er gaaet med til Sterilisation af aands svage, som vi er det ved Loven af 16. Maj 1934, bør man gaa videre efter den Linie; det maa ikke være saaledes, at der skal kræves en ny Undersøgelse, for at en aands svag kan faa Tilladelse til at indgaa Ægteskab. For Øjeblikket er alle steriliserede aands svage under Tilsyn fra Aands svagevæsenet, men naar dette Lovforslag bliver vedtaget, maa de jo blive stillet lige med andre og gaa ud af Forsorgen, og saa vil man i Virkeligheden miste Holdet paa dem. Naar Aands svageforsorgen er gaaet helt over til Staten og Staten har de store Udgifter til denne Forsorg, vilde det dog være rimeligt at gaa videre efter de Linier, vi har haft; i den Lov, jeg har nævnt, Loven af 16. Maj 1934, blev der jo givet Regler om aands svages Inddragning under og Udskrivning af Forsorgen og tillige Regler om Sterilisation, og disse Bestemmelser bunder jo i Hensyn af social Karakter. Det er uheldigt, at Forsorgsmomentet hører under Socialministeriet, men at Ægteskabstilladelsen nu skal gives af Justitsministeriet. Disse Ægteskaber mellem aands svage er i overordentlig mange Tilfælde ingen Fare for Samfundet, naar de, eller en af dem, er steriliseret; de falder netop ofte til Ro i saa Tilfælde. Man burde overlade alt det, der angaar de aands svage, til Socialministeriet, naar der da ikke er en Fare for Retssikkerheden, hvad der ikke er Tale om i denne Lov. Ved dette Lovforslag vil man besværliggøre Livet for de aands svage, og naar de efter Loven af 1934 er steriliserede og under Tilsyn, skulde de ikke behøve disse Formaliteter med at søge om Tilladelse til Indgaaelse af Ægteskab. Derfor

har vi stillet Ændringsforslag Nr. 3. Det vil baade de selv og deres Forældre kunne forstaa. De sociale Udvalg ud over Landet, der ofte møder Mennesker, som formodes at være aands svage, ønsker vel, at de ikke skal faa Børn, men vil ikke lægge dem nogen Hindring i Vejen for Ægteskab. Den bedste Udvej vil være, at der efter forudgaaende Sterilisation ingen særlig Tilladelse til Ægteskab behøves. Med Hensyn til Ændringen angaaende Opløsning af Ægteskab mod Ægtefællernes Ønske kan jeg henvise til, hvad den ærede Ordfører for Venstre sagde. Jeg anbefaler Forsamlingen at stemme for de 4 Ændringsforslag, som Oppositionspartierne er enige om.

J. S. Foget: Jeg udtalte ved første Behandling, at mit Parti anerkender Trangen til en Lovgivning paa disse Omraader. Vi har ikke som de i Landstinget repræsenterede Partier drøftet Forslaget forud og derfor ikke taget Stilling til dets Enkeltheder. Det, der gøres til Hovedspørgsmaalet i Lovforslaget, er Ægteskabet, men det burde være Forplantningen, det er dog den, det hele drejer sig om. Man kan ikke ved at forbyde Ægteskab forhindre Forplantning. Man vil med nogen Ret kunne sige, at man kan begrænse den, men forhindre den kan man ikke. Derfor burde man efter min Opfattelse, naar man nu engang alligevel er gaaet ind for Princippet om Forhindring af Forplantning af arveligt belastede Personer, gribe om Nælden og erkende, at det er Forplantningen og ikke Ægteskabet, der skal forhindres, og at Midlet er Sterilisation. Man bør derfor i første Instans have den Bestemmelse, at hvis en saadan arveligt belastet Person er med til at sætte Børn i Verden, kan man dømme ham til Tvangssterilisation. Man gaar i Virkeligheden ind herfor i § 1, idet alle Partier synes enige om, at man kan opstille som Betingelse for Ægteskab, at vedkommende skal lade sig underkaste Sterilisation. Dette vil efter min Mening i de fleste Tilfælde medføre, at Sterilisation fuldbyrdes, men det kan ogsaa medføre, at Parterne blot undlader at gifte sig og alligevel sætter Børn i Verden, og hvad saa? I saa Fald kan ingen hindre denne fortsatte Forplantning.

I øvrigt kan jeg slutte mig til de af Venstre og de Konservative foreslaaede Ændringer under Nr. 3 og 4. Mindretallet hævder, at det ikke med Sikkerhed kan fastslaaes, at Psykopati er arvelig, men er der blot en til Vished grænsende Sandsynlighed herfor, bør Psykopaterne medtages, og jeg